

Р.

Рѣчь добра е драгій камень. Блаженъ е онзи человекъ, който има въ сърдце-то си истинѣ-тъ; а въ уста-та си добры-тъ рѣчи. Съ разумны думы управляватсе царства, градове и земи.—Рѣчь е славный сынъ на славнаго царя ума.—Разумѣй, брате! чи богати-тъ не могатъ да живѣятъ безъ сыромаси-тъ, и голѣми-тъ безъ малки-тъ. И тежко бы было на гражданы-тъ безъ селачи-тъ: поради това никога никого да не унижаваме, или да го злословиме съ праздны, или каквы да бы были гнусны думы.

Е.

Сѣкоти говори умѣренно, но чисто и разумно, ако искашь да те сѣки слуша. Естество-то е дало намъ едны устѣ да ядеме, да пиеме и да говориме, а двѣ ушы само да елушае, и което чуемъ да разсждаме.—Умный малко говори; защо знае колко трѣба; неразумный много говори, защо не знае какво говори.—Злый человекъ, като види чи двама си хоратятъ, мысли чи за него хоратятъ: а добръ и памятенъ нищо не мысли, защо незнае лукавство; высокоумень и лудъ сѣ и двама-та весма на близо.—Потрѣбно е да познаешъ оногози съ кого-то говоришь.—Макаръ онзи мысли, чи минува